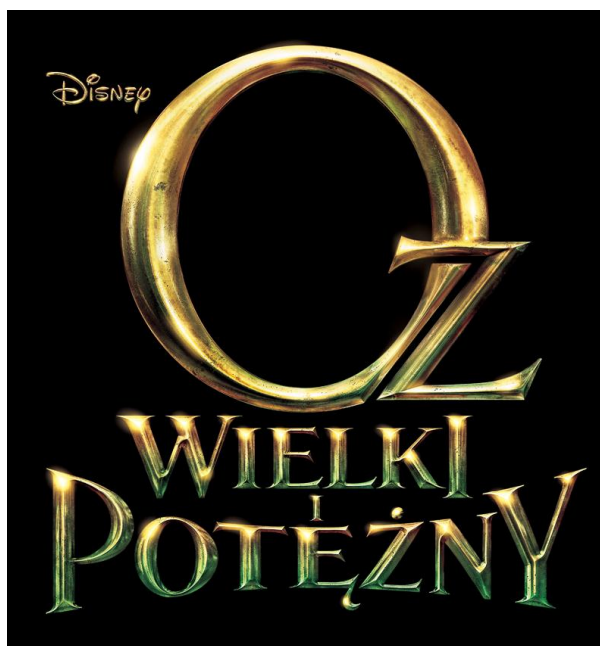

The Walt Disney Company (Polska)

prezentuje

Reżyseria:

Sam Raimi (trylogia „Spider-Man”)

Obsada:

James Franco

Mila Kunis

Rachel Weisz

Michelle Williams

Film dostępny w polskiej wersji językowej lub z napisami

w kinach od 8 marca

www.disney.pl/oz

Obsada

James Franco (głos Antoni Pawlicki)	Oz
Mila Kunis (głos Agnieszka Wiedłocha)	Theodora
Rachel Weisz (głos Magdalena Rózcicka)	Evanora
Michelle Williams (głos Marieta Żukowska)	Gliwia
Zach Braff (głos Jacek Braciak)	Frank/Franek
Joey King (głos Magdalena Wasylik)	Porcelanka
Tony Cox (głos Mieczysław Morański)	Dąsal

Twórcy

Reżyseria	Sam Raimi
Scenariusz	Mitchell Kapner, David Lindsay-Abaire
Muzyka	Danny Elfman
Zdjęcia	Peter Deming
Montaż	Bob Murawski
Kostiumy	Gary Jones, Michael Kutsche
Charakteryzacja	Greg Nicotero, Howard Berger
Kierownik artystyczny	Robert Stromberg
Producent	Joe Roth
Koproducenci	K.C. Hodenfield, W. Mark McNair
Producenci wykonawczy	Grant Curtis, Joshua Donen, Palak Patel, Philip Steuer
Reżyseria (polska wersja językowa)	Wojciech Paszkowski
Dialogi	Urszula Woźniakowska
Dystrybucja	The Walt Disney Company Polska
Czas trwania filmu	125 min.

Krótko o filmie

„Oz: Wielki i Potężny”, najnowsza produkcja twórców filmu „Alicja w Krainie Czarów”, to zrealizowana z wielkim rozmachem, fantastyczna opowieść o jednym z najbardziej znanych czarodziejów na świecie. Film w reżyserii Sama Raimiego z udziałem Mili Kunis, Rachel Weisz, Michelle Williams i Jamesa Franco został zainspirowany postacią znaną z książek L. Franka Bauma, Czarnoksiężnikiem z Krainy Oz.

Gdy Oscar Diggs, magik cyrkowy, lekkoduch i cwaniaczek, zostaje przeniesiony z zakurzonego Kansas do tętniącej życiem, fantastycznej Krainy Oz, wydaje mu się, że wygrał los na loterii. Sława i bogactwo zdają się leżeć u jego stóp do chwili, w której spotyka trzy piękne i tajemnicze czarownice...

Film trafi do polskich kin 8 marca 2013 w dwóch wersjach językowych: oryginalnej z napisami oraz polskiej z dubbingiem.

Fabula

Pomimo tego, że Lyman Frank Baum w 14 powieściach powstałych w latach 1900-1920 niezwykle drobiazgowo opisał Krainę Oz, czytelnik dowiaduje się stosunkowo niewiele o przeszłości tytułowego bohatera. Ten fakt zafascynował producenta Joe Rotha: „Lubię zagłębiać się w dawne czasy, docierać do korzeni, dlatego spodobał mi się zamysł opowieści o przeszłości Czarnoksiężnika. Przekopywanie się przez książki Bauma w poszukiwaniu genezy tej postaci i wyobrażanie sobie jej życiorysu wydało mi się świetnym pomysłem”.

Jak mówi reżyser Sam Raimi: „Z tego filmu dowiadujemy się jak Czarnoksiężnik został Czarnoksiężnikiem. Jak podrzędny kuglarz, kanciarz i egoista przenosi się do fantastycznego świata, by uratować go od zagłady. Jest to Bildungsroman o egocentrycznym przeciętniaku, który staje się bezinteresownym Czarnoksiężnikiem”.

Dzięki autorom scenariusza, Mitchell Kapner i Davidowi Lindsay-Abair'owi, śledzimy losy Oscara Diggsa, drugorzędnego cyrkowego magika o nieco wątpliwej moralności, który zostaje przeniesiony z zakurzonego Kansas do tętniącej życiem Krainy Oz. Wydaje mu się, że wygrał los na loterii. Sława i bogactwo zdają się leżeć u jego stóp do chwili, w której spotyka trzy piękne i tajemnicze czarownice. Theodora, Evanora i Gliwia nie wierzą w to, że to właśnie Oscar jest potężnym czarnoksiężnikiem, którego wszyscy w Oz oczekują. Oscar z wielką niechęcią mierzy się z potężnymi problemami krainy i jej mieszkańców. Musi dowiedzieć się, kto jest dobry, a kto zły, zanim będzie za późno. Korzystając z iluzji, pomysłowości, a nawet odrobiny magii, staje się nie tylko Wielkim i Potężnym Ozem, ale przede wszystkim lepszym człowiekiem.

Jak zauważa aktorka Mila Kunis (Theodora): „Ten film wyjaśnia, skąd wywodzą się poszczególne postacie i jak stały się tym, kim są. Pozwala to zrozumieć je nieco lepiej. Zyskują również na wiarygodności. I choć bohaterom dodano zabawny i uroczy wymiar, nadal pozostają wierni pierwotnej koncepcji L. Franka Bauma”.

W opinii Jamesa Franco: „Na pewien sposób opowieść przedstawiona w tym filmie jest metaforą i analogią do naszego zawodu. Oz jest magikiem. Przedstawia show. Z kolei w Krainie Oz tworzy iluzje, ale służą one zupełnie innym celom. A tym właśnie jest film: tworzeniem iluzji. Chodzi o stworzenie wyimaginowanego świata dla widza”.

Obsada

Twórcy filmu obsadzając pięć głównych ról, mieli wyraźną wizję postaci. Producent Joe Roth mówi: „Uważałem, że musimy zaangażować młodych, przebojowych aktorów. James Franco był nominowany do nagrody Akademii Filmowej® („127 godzin”). Michelle Williams była nominowana aż trzykrotnie („Tajemnica Brokeback Mountain”, „Blue Valentine”, „Mój tydzień z Marilyn”). Rachel Weisz zdobyła tę nagrodę („Wierny ogrodnik”). Z kolei Zach Braff („Hoży doktorzy”, „Powrót do Garden State”) to niezwykle utalentowany aktor, scenarzysta, reżyser teatralny i filmowy. I oczywiście Mila Kunis,

jedna z najpopularniejszych aktorek Hollywood (nominowana do nagrody Złotego Globu® za film „Czarny łabędź”). Ten film ma bardzo dynamiczną, młodą i zdolną obsadę”.

Reżyser Sam Raimi dodaje: „James jest bardzo wrażliwym facetem, a właśnie kogoś takiego potrzebowaliśmy do roli Oscara. Musieliśmy zaangażować aktora potrafiącego wyrazić wiele emocji, ponieważ główny bohater ma tak naprawdę dobre serce. Ta cecha wydała mi się niezbędna. James jest oczywiście zabawny, ale oprócz tego potrafi oddać swoje serce publiczności”.

Jamesowi Franco bardzo spodobała się rola Oscara Diggsa: „Początkowo jest nieco wulgarny. Jest magikiem w wędrownym cyrku. Kiedy trafia do Krainy Oz wszystkie problemy, z którymi zmagał się w świecie rzeczywistym przybierają na sile, ale, co najważniejsze, doprowadzają do jego przemiany”.

Tuż po przybyciu do Krainy Oz Oscar Diggs poznaje trzy piękne czarownice. Natychmiast zadurza się w dobrej Gliwii granej przez Michelle Williams. Czarownica próbuje przekonać go, że Kraina Oz pod rządami złej Evanory jest zagrożona, a jednocześnie ma nadzieję, że to on jest zapowiedzianym w prorocत्वach czarnoksiężnikiem, który pewnego dnia przybędzie i przywróci ład.

Jak mówi Raimi: „Michelle cechuje prawdziwa duchowa głębia. Jest osobą o bardzo dobrym sercu, a właśnie ktoś taki był mi potrzebny do roli Gliwii, ponieważ przy bardzo dużym zbliżeniu kamery na oczy aktorki od razu widać, czy kryje się w nich dusza czy nie. Michelle ma dobrą duszę. Nie musi tego grać. Nie twierdzę, że łatwo taki efekt osiągnąć, ale w niej po prostu jest dobro, bez którego ta postać byłaby niewiarygodna”.

Według samej Michelle Williams ten projekt był wymarzony z kilku powodów: „Dla mnie codzienna praca z Samem i całą obsadą i to w roli dobrej czarodziejki Gliwii była niezwykle ekscytująca. Codziennie cieszyłam się, że uczestniczę w tej produkcji”.

Ekranowa antagonistka Williams, zdobywczyni Oscara® Rachel Weisz („Wierny ogrodnik”) również entuzjastycznie wypowiada się o uczestnictwie w projekcie Raimiego: „W roli Evanory najbardziej podobało mi się to, że grałam czarny charakter. Jest zepsuta do szpiku kości. Jest zła i czerpie z tego radość. To mi się najbardziej spodobało w tej postaci. Scenariusz jest super. Scenarzyści świetnie skonstruowali opowieść o przeszłości czarnoksiężnika i czarownic”.

Reżyser tak opowiada o Rachel Weisz w roli Evanory: „Rachel jest świetna w roli złej czarownicy, w dodatku pięknie wygląda. Bardzo czytelnie przedstawiła motywację swojej postaci. Chce być młoda i piękna, a do tego jest nieco próżna. Rachel wniosła też do tej roli wspaniałe poczucie humoru. Jest niezwykle zabawna i pełna życia”.

W roli Theodory, pięknej, niewinnej siostry Evanory, zobaczymy Milę Kunis. Theodora całym sercem stoi za swoim ludem, ale łatwo ulega manipulacjom swojej potężnej siostry i niezmiernie czarującego Oscara Diggsa.

Mila Kunis opowiada: „Theodora jest bardzo uprzejmą, słodką i naiwną czarownicą pragnącą, by w jej krainie zapanował pokój. Ślepo wierzy w dobro, lepsze

społeczeństwo, lepszego człowieka i lepszy świat. Jednocześnie całkowicie wypiera ze swojej świadomości zło, uważa wręcz, że ono nie istnieje”.

Mila Kunis zaangażowała się w realizację tego filmu między innymi ze względu na osobę reżysera. Jak tłumaczy: „Sam to geniusz. Nigdy nie pracowałam z kimś obdarzonym większą pasją. On wierzy w projekt oraz w aktorów, których zatrudnia”.

Podczas podróży przez Krainę Oz Oscar poznaje wiele rozmaitych postaci. Jedną z nich jest skrzydlata mała Franek, której głosu używa Zach Braff. Zach gra również postać pomocnika magika, który jest alter ego Franka.

Sam Raimi wyjaśnia: „Franek to sumienie Czarnoksiężnika. W Krainie Oz wielokrotnie przypomina mu co jest dobre, a co złe. Początkowo Oz nie chce słuchać mały, ale z czasem zaczyna ją szanować. Dobro płynące z mądrości tej postaci przenika do świadomości głównego bohatera. Skrzydlaty stwór jest jak dobry przyjaciel, który przypomina Ozowi, że nie spełnia własnych oczekiwań i powinien znacznie lepiej się postarać”.

Braff opowiada o swojej fascynacji rolą postaci wygenerowanej komputerowo: „Chciałem spróbować czegoś nowego. Pomyśl, by wcielić się w wygenerowaną komputerowo postać grającą u boku ludzi wydał mi się ciekawym wyzwaniem. Interesował mnie każdy aspekt tego zadania”.

Praca nad filmem

„Oz: Wielki i Potężny” to największy projekt w reżyserskiej karierze Sama Raimiego: „To ogromne przedsięwzięcie filmowe, jego skala jest gigantyczna. Świat Oz stworzony przez Franka Bauma składa się z niezliczonej liczby krain. Jest to niezależny, wyimaginowany kosmos. Filmy o Spider-Manie były oczywiście dużymi produkcjami, ale pokazywały one wymyślonego bohatera w prawdziwym mieście – w Nowym Jorku. Akcja toczyła się w rzeczywistym świecie, odwrotnie niż u Bauma. Kraina Oz jest w całości kreacją autorską”.

Aby ożywić zaczarowaną Krainę Oz, Sam Raimi zaangażował własną ekipę technicznych czarodziejów i filmowych magików, takich jak wielokrotnie nagradzany operator filmowy Peter Deming („Wrota do piekieł”, „Mulholland Dr.”, „Martwe zło 2”), zdobywca dwóch nagród Akademii Filmowej® kierownik artystyczny Robert Stromberg („Alicja w Krainie Czarów”, „Avatar”), nagrodzony Oscarem® montażysta Bob Murawski („The Hurt Locker. W pułapce wojny”, trylogia o Spider-Manie), projektanci kostiumów Gary Jones („Spider-Man 2”, „Utalentowany pan Ripley”, za który był nominowany do Oscara®) i Michael Kutsche („Thor”, „Alicja w Krainie Czarów”), czterokrotnie nominowany do Oscara® kompozytor Danny Elfman („Spider-Man”, „Spider-Man 2”, „Prosty plan”, „Obywatel Milk”), zdobywca Oscara® za efekty wizualne Scott Stokdyk (trylogia o Spider-Manie) oraz dwóch charakteryzatorów: zdobywca pięciu nagród Emmy® Greg Nicotero („7 psychopatów”, „Przetrwanie”) i nagrodzony Oscarem®

Howard Berger (seria „Opowieści z Narnii”), którzy byli odpowiedzialni za wygląd całej rzeszy niecodziennych mieszkańców wykreowanego świata.

Sam Raimi zaangażował nagrodzonego Oscarem® kierownika artystycznego Roberta Stromberga, aby nadał kształt jego wizji filmu „Oz: Wielki i Potężny”. Dziełem Stromberga są niezapomniane nowatorskie projekty: Żółtej Drogi i Szmaragdowego Grodu, oczekiwane w napięciu koncepcje Sali Tronowej czarownic, Whimsie Woods (gdzie Oz spotyka Theodorę), Mrocznej Knieji, w której poznajemy dobrą czarownicę Gliwie, jak również Porcelanowego Miasta, zamieszkałe całkowicie przez porcelanowe figurki. Łącznie kierownik artystyczny zaprojektował i nadzorował budowę 24 planów zdjęciowych.

Stromberg przyznaje: „Moje wcześniejsze projekty rozgrywały się w dużo większej mierze w świecie wirtualnym. W tym filmie chciałem uzyskać efekt sceny teatralnej. Uważam, że nie jest to możliwe w całkowicie cyfrowym świecie. Taki rezultat można było osiągnąć jedynie poprzez zbudowanie dekoracji w studiu. Efekty wizualne odgrywały jedynie rolę pomocniczą, ale nie nadrzędną. Nie zdominowały wszystkich aspektów filmowego procesu twórczego”.

Sam Raimi mówi o jeszcze jednej zalecie dekoracji: „Chciałem zbudować prawdziwe dekoracje ze względu na aktorów. Było dla mnie bardzo ważne, aby mogli ich fizycznie dotknąć i obejrzeć z bliska. Oczywiście aktorzy mogli sobie wyobrażać Krainę Oz również wykraczającą poza nasze plany zdjęciowe. Ale chciałem, aby ten świat w jak największym zakresie powstał fizycznie”.

Aktorzy doceniali te wysiłki. „Praca na prawdziwym planie była bardzo ekscytująca, ponieważ ten magiczny świat przestał istnieć wyłącznie w naszej wyobraźni” – mówi Michelle Williams (Gliwia) i zauważa, że prawdziwe dekoracje pozwoliły ożywić nie tylko opowieść Sama Raimiego, ale również poszczególne postaci: „Mając przed oczami Żółtą Drogę czy zamek Gliwii, nie musiałam wyobrażać sobie otoczenia. Sam i Robert dołożyli wszelkich starań, aby aktorzy czuli się na planie zdjęciowym jak ryba w wodzie”.

Dekoracje przygotowano z niespotykaną dbałością o szczegóły, podobnie jak kostiumy, charakteryzując i efekty wizualne. Nawet przygotowaniu aktorów do ról poświęcono niezwykle dużo uwagi. Na przykład James Franco musiał nauczyć się sztuk magicznych. Jak wyjaśnia: „Przyjechałem na plan dwa tygodnie wcześniej. Ten dodatkowy czas poświęciłem na szkolenie u wielkiego iluzjonisty Lance’a Burtona na co dzień występującego w Las Vegas. Pracowaliśmy codziennie. Nauczyłem się sztuczek z gołębiami, z ogniem, z wyciąganiem różnych przedmiotów z kapelusza i z lewitacją. I chyba całkiem nieźle mi poszło!”

Zadanie kostiumologów Gary’ego Jonesa i Michaela Kutsche było niełatwe, ponieważ musieli zaprojektować setki oryginalnych strojów dla różnych grup wyimaginowanych postaci: od czarownic po Manczkinów.

Jones i Kutsche opracowali stylizacje trzech czarownic z dużym pietyzmem. Najpierw przygotowali ilustracje, a na ich podstawie zaprojektowali kostiumy i dobrali materiały. Rywalizujące ze sobą czarownice zostały zdefiniowane również poprzez stroje. Jones tak

opisuje swoje podejście do tych postaci: „Kostiumy czarownic są zaprojektowane w bardzo wyraźnie kontrastujących kolorach, aby podkreślić różnice pomiędzy dobrem a złem, które reprezentują. Zła czarownica nosi stroje w charakterystycznym odcieniu zieleni odpowiadającym projektowi Szmaragdowego Grodu Roberta Stromberga. Gliwia jest oczywiście postacią kryształowo czystą, dlatego zaproponowaliśmy dla niej trzy różne białe suknie.”

Rachel Weisz tak komentuje kostiumy: „Miały one bardzo nieziemski i przejawiskawiony charakter. Mój strój Evanory ma dużo brokatu i piór. Zakładając go, całkowicie się przeistaczam. To jest zupełnie niesamowite doświadczenie.”

W filmie „Oz: Wielki i Potężny” występuje bardzo wiele rozmaitych postaci, w tym ponad setka takich, które wymagały wykonania sztucznych kończyn. Odpowiedzialni za tę działkę Howard Berger i Greg Nicotero zaprojektowali i zrealizowali charakterystykę wszystkich bohaterów o niecodziennym wyglądzie, takich jak czarownice, Porcelanka, Manczkinowie, Winkowie czy Ślusarze.

O tej części procesu twórczego opowiada zdobywca nagrody Akademii Filmowej® Howard Berger: „Pomysły czerpaliśmy z książki, ale musieliśmy dopasować je do świata, który Sam Raimi przekształcił w całkowicie nowe uniwersum. Musiały one wyglądać świeżo i niecodziennie, a jednocześnie znajomo. Postacie są fantastyczne, ale też, w pewnym stopniu, zakorzenione w rzeczywistości. Chcieliśmy stworzyć wrażenie, że są żywe i prawdziwe”.

Wrażenie

„Oz: Wielki i Potężny” to film, który prawdopodobnie jeszcze przez wiele lat będzie zachwycał widzów w różnym wieku. Zabiera ich bowiem w niezapomnianą podróż na skrzydłach wyobraźni i zanurza w pięknie zrealizowanym świecie fantazji zamieszkanym przez intrygujące postaci, z którymi mogą się identyfikować.

Producent Joe Roth („Alicja w Krainie Czarów”, „Królewna Śnieżka i Łowca”) spodziewa się, że publiczność odczuje tę „euforię podróży” i że film przemówi do niej jako opowieść o drugiej szansie. Ale przede wszystkim filmowiec ma nadzieję, że widzów zachwyci wizyta w Krainie Oz.

Reżyser Sam Raimi mówi, że kinomani powinni spodziewać się wielkiej przygody i historii, z którą będą mogli się identyfikować: „Mam nadzieję, że Czarnoksiężnik ich rozśmieszy i wzruszy; że zmrozi ich straszna Zła czarownica i skrzydlate pawiany, a przechadzka po Żółtej Drodze zaskoczy”.

Charakterystyka postaci

OZ (OSCAR DIGGS)

Oscar Diggs, zwany również Ozem, to kuglarz występujący w wędrownym cyrku przemierzającym prowincjonalne rejony Stanów Zjednoczonych. Jest przystojnym i czarującym magikiem o wątpliwej moralności i giętkim języku, który często pomaga mu wydobyć się z opresji. Oscar niespodziewanie trafia do magicznej Krainy Oz, gdzie staje twarzą w twarz z dylematem, od którego zależy przyszłość całego królestwa. Jest zmuszony do podjęcia dramatycznych decyzji. Zanim będzie za późno...

FRANK

Frank jest asystentem i prawą ręką Oza. Liczy pieniądze, naprawia kostiumy i pilnuje rekwizytów. Jest wykorzystywany i niedoceniany przez swego pryncypała, ale to jedyny przyjaciel Oza.

FRANEK

Franek to skrzydlata mała towarzysząca Ozowi w podróży. Nie ma zbyt wysokiego mniemania o Oscarze i nie waha się wyrazić swojego zdania. Ostatecznie staje się lojalnym sprzymierzeńcem swojego właściciela i pomaga mu odkryć jego prawdziwe ja.

THEODORA

Theodora jest piękną, choć nieco naiwną czarownicą pozostającą pod opieką swej potężnej siostry Evanory. Jedyne czego chce, to, aby w Krainie Oz zapanował pokój. Całym sercem pragnie, by zapowiedziany przez wieszczów czarodziej wreszcie przybył i przywrócił tu ład.

EVANORA

Evanora to siejąca postrach czarownica i nadopiekuńcza siostra Theodory. Przenikliwy wzrok jest jedynie emanacją jej wewnętrznej mocy, która zapewniła jej stanowisko królewskiej doradczyni i obrończyni Szmaragdowego Grodu.

GLIWIA

Gliwia to dobra czarownica panująca prostemu, życzliwemu ludowi w spokojnym królestwie. Jest piękna, pełna współczucia i łaskawa, ale potrafi również zajadle walczyć w obronie swoich poddanych. Już na początku przejrzała Oza, ale wie, że w głębi duszy jest on dobrym człowiekiem. Pomaga mu więc odnaleźć właściwą drogę.

PORCELANKA

Porcelanka pochodzi z Porcelanowego Miasta, gdzie wszystko, nawet mieszkańcy są z porcelany. Jej kraina ulega zniszczeniu, ale ona sama wykazuje się odwagą i hartem ducha. Poznaje wtedy Oza, z którym nawiązuje niecodzienną przyjaźń.

DĄSAL

Dąsal to posępny i ponury Manczkin, którego zadaniem jako herolda Szmaragdowego Grodu jest przedstawianie gości. Mimo swojej wrodzonej zręczliwości jest lojalny wobec Gliwii i dlatego niechętnie staje po stronie Oza.

WINKOWIE

Winkowie to siejący postrach strażnicy Szmaragdowego Grodu podlegający rozkazom Evanory. Mają prawie trzy metry wzrostu, a ich uzbrojeniem są włócznie.

KWADLINGOWIE

Kwadlingowie to mieszkańcy królestwa Gliwii. Są prości i życzliwi, zajmują się głównie rolnictwem.

ŚLUSARZE

Ślusarze zamieszkują królestwo Gliwii. Mają tyczkowatą posturę, białe brody i elfie uszy. Potrafią konstruować najrozmaitsze urządzenia. Niedoskonałości fizyczne rekompensują pomysłowością. Ich przywódcą jest Cechmistrz, którego Oz postanawia włączyć do realizacji swoich planów.

MANCZKINOWIE

Manczkin to rozchichotany, radosny, mały ludek wiodący spokojne życie. Cały czas śpiewają i szyją piękne ubrania. Choć świat zewnętrzny nie bardzo ich interesuje, są lojalni wobec Gliwii i zawsze pomagają jej w potrzebie.

Kostiumy

Na potrzeby filmu kostiumolodzy, **Gary Jones i Michael Kutsche**, zaprojektowali ponad 2000 kostiumów. Nie było to łatwe zadanie, ponieważ Krainę Oz zamieszkuje niezliczona rzesza fascynujących i wyjątkowych postaci: czarownice, Manczkinowie, Kwadlingowie czy Ślusarze. Każda z tych grup wymagała indywidualnego podejścia.

Jednak weteranowi branży Gary'emu Jonesowi nie obce są wyzwania stawiane przez duże produkcje filmowe. Wcześniej pracował między innymi przy filmie „Spider-Man 2” w reżyserii Sama Raimiego odpowiedzialnego również za realizację „Oz: Wielki i Potężny”. Oprócz tego był angażowany do projektów kierowanych przez tak znanych filmowców, jak Garry Marshall (siedem filmów, w tym „Walentynki”, „Sylwester w Nowym Jorku”, „Gorsza siostra”, „Pamiętnik księżniczki”, „Pamiętnik księżniczki 2:

Królewskie zaręczyny”, „Mama na obcasach” i „Twarda sztuka”), Brian De Palma („W przebraniu mordercy”), Louis Malle („Wania na 42 ulicy”), Sidney Lumet („Adwokat diabła”, „Obcy wśród nas”), Peter Weir („Wybrzeże moskitów”) i Alan J. Pakula („Tolerancyjni partnerzy”).

Michael Kutsche jest z pochodzenia Niemcem. Za swoją pracę w dziedzinie projektowania kostiumów i postaci zarówno w tradycyjnych, jak i cyfrowych mediach był wielokrotnie wyróżniany. Dzięki wyjątkowemu podejściu do tworzenia fikcyjnych postaci Tim Burton zaprosił go do współpracy przy realizacji „Alicji w Krainie Czarów”. Później Kutsche projektował postaci do filmów: „John Carter” (produkcja Disneya w reżyserii Andrew Stanton), „Thor” w reżyserii Kennetha Branagh i „Robopocalypse” w reżyserii Stevena Spielberga.

KOSTIUM DLA OSCARA DIGGSA, CZYLI CZARNOKSIĘŻNIKA OZA

Tworząc ogólny wygląd postaci Oscara Diggsa, czyli Oza, Gary Jones blisko współpracował z reżyserem Samem Raimim i odtwórcą tej roli Jamesem Franco. Tak mówi o tym zadaniu: „Sam miał bardzo wyraźnie sprecyzowaną koncepcję ubioru Czarnoksiężnika. Spotykałem się w tej sprawie również z Jamesem. Okazało się, że nasze pomysły zmierzają w tym samym kierunku, co było super”.

Praca nad kostiumem Franco okazała się dla Jonesa nostalgiczną wyprawą w czasy, kiedy pracował w cyrku braci Ringling. „Nasza opowieść zaczyna się w cyrku. Sceny w tej części filmu są stylizowane na przełom XIX i XX wieku” – mówi projektant. „Przeprowadziliśmy kwerendę obejmującą całościowo temat rozrywki, od największych cyrków po najbiedniejszych odpustowych kuglarzy od końca XIX po lata 30. XX wieku. Nasze badania objęły okres 1880-1930. Ponieważ pracowałem kiedyś w cyrku braci Ringling, doświadczenie to było podwójnie przyjemne. Powrót choć na chwilę do świata cyrku był dla mnie niezwykle miły”.

James Franco tak wypowiada się na temat swojego kostiumu: „W tym filmie wyglądam cały czas tak samo. Noszę trzyczęściowy garnitur, w którym Oz przybył z Kansas. Bardzo mi się podobał. Miałem świadomość tego, że w przeszłości ludzie bardzo dbali o elegancję, tym większą przyjemność sprawiało mi noszenie tego stroju”.

GARDEROBA CZAROWNIC

W filmie występują trzy czarownice, które bardzo różnią się od siebie: Evanora, Theodora i Gliwia. Ich strój musiał odzwierciedlać nie tylko ich osobowość, ale również otoczenie, w którym przebywały.

Kutsche wyjaśnia: „Punktem wyjściowym przy tworzeniu kostiumu dla Evanory, władczyni Szmaragdowego Grodu była jego architektura. Nie chciałem, aby to była tylko jedna z wielu postaci w tym mieście, chciałem, aby ona i miasto tworzyli jedność. Kształty i kolory wykorzystane w jej kreacjach odzwierciedlały architekturę i atmosferę Szmaragdowego Grodu zaprojektowanego w stylu art deco. Upodabniając ją do miasta uzyskałem efekt osoby potężnej, wyróżniającej się na tle jej poddanych i pozostałych czarownic.

Rachel Weisz tak wypowiada się o kostiumie swojej bohaterki: „W zasadzie przez cały czas noszę zielone suknie. Są one zaprojektowane w nieco wojskowym stylu, ponieważ jestem również w pewnym sensie dowódcą armii Szmaragdowego Grodu”.

Gary Jones tak opisuje swoje podejście do definiowania charakterów rywalizujących ze sobą czarownic Evanory i Gliwii: „Jednej z czarownic przypisaliśmy kolory jasne, drugiej ciemne, aby uzyskać kontrast pomiędzy dobrem i złem. Evanora nosi stroje w charakterystycznym odcieniu zieleni odpowiadającym projektowi Szmaragdowego Grodu autorstwa Roberta Stromberga. Gliwia grana przez Michelle Williams jest oczywiście postacią kryształowo czystą, jej charakter kojarzy się z jasnymi barwami, dlatego zaproponowaliśmy dla niej trzy różne białe suknie”.

Michelle Williams podobała się stopniowa zmiana ubioru Gliwii postępująca wraz z rozwojem akcji. Aktorka wyjaśnia: „Kiedy Gliwia pojawia się na ekranie po raz pierwszy jest ubrana skromnie w delikatne tkaniny. Później, kiedy zbliża się bitwa, jej garderoba zmienia się odpowiednio. Widzimy ją ubraną w bardziej wytrzymałe materiały tworzące coś w rodzaju zbroi”.

Kiedy pierwszy raz poznajemy młodszą siostrę Evanory, olśniewająco piękną i delikatną Theodorę, czarownica ma na sobie strój do jazdy konnej z epoki wiktoriańskiej.

Gary Jones opowiada: „Theodora zmienia kostium trzykrotnie. Najpierw ma na sobie strój do jazdy konnej. Moim zdaniem jest to piękny kostium o bardzo dobrej strukturze, o lekko wyczuwalnych elementach współczesnego stylu. Duży, elegancki, aksamitny kapelusz jeździecki, czerwony płaszcz, czarne bryczesy i biała bluzka. Wszystko tworzy bardzo piękną całość nawiązującą do beztrioskiej XVIII-wiecznej sielanki z dzieł Fragonarda”.

Mila Kunis zauważa: „Kostiumy mojej bohaterki ulegają przemianie. Przy pierwszym spotkaniu Theodora jest bardzo skromna, cicha i słodka. Zakochuje się w Oscarze. Kiedy widzimy ją po raz drugi, ma na sobie bogatą, piękną suknię balową”.

UBIÓR MIESZKAŃCÓW KRAINY OZ

Jones i jego zespół 60 kostiumologów, krawców, specjalistów od tkanin, ich farbowania i postarzania ubrań również wszystkie istoty zamieszkujące Krainę Oz: Kwadlingów, Manczkinów, Ślusarzy, mieszkańców Szmaragdowego Grodu i Winków.

Podjęto decyzję o doborze takich kształtów i kolorów strojów, które najlepiej oddawałyby i określały charakter poszczególnych postaci (przy czym większość z nich to statysci nie wypowiadający żadnych kwestii). Przed przystąpieniem do faktycznej pracy Gary Jones i jego najważniejsi współpracownicy (asystenci Jessica Peel-Scott i Gali Noy i garderobiani John Casey) poświęcili wiele godzin studiując trendy w modzie różnych epok.

Jones tłumaczy: „Chociaż zbierając informacje koncentrowaliśmy się głównie na przełomie XIX i XX wieku, nasze kostiumy odzwierciedlają zarówno trendy historyczne, jak i współczesne. Chcieliśmy uwzględnić również te elementy stylu, które my dziś, w 2013 roku, postrzegamy jako modne i atrakcyjne”.

Obsada (polska wersja językowa)

Antoni Pawlicki

Jeden z najciekawszych aktorów młodego pokolenia, absolwent stołecznej Akademii Teatralnej (2006). Jeszcze przed ukończeniem studiów zadebiutował na ekranie, grając w serialach: „Klan” (2004), „Rodzinka” (2004), „Pensjonat pod różą” (2004-05), „Kryminalni” (2004). Zagrał też główną rolę w filmie „Z odzysku” (2005), która przyniosła mu nagrody aktorskie na festiwalach w kraju (Września, Koszalin) i za granicą (Saloniki, Bratysława). Następne filmy: „Królowie śródmieścia” (serial tv, 2006-07), „Katyń” (2007), „Dlaczego nie!” (2007), „Jutro idziemy do kina” (tv, 2007), „Drzazgi” (2008), „Jeszcze nie wieczór” (2008), „Mała Moskwa” (także serial tv, 2008), „Czas honoru” (serial tv, 2008-11), „Naznaczony” (serial tv, 2009), „Ostatnia akcja” (2009), „Cudowne lato” (2010), „Kołysanka” (2010), „Święta krowa” (2010), „Los numeros” (2011), „Ojciec Mateusz” (serial tv, 2011), „Instynkt” (serial tv, 2011), „Kac Wawa” (2012), „Big Love” (2012), „Zdjęcie” (2012).

Magdalena Rózcza

Urodziła się w 1978 roku w Nowej Soli. Już w szkole średniej grała w teatrze amatorskim. W 2004 roku ukończyła Wydział Aktorski Akademii Teatralnej w Warszawie. Popularność zdobyła rolą nadkomisarz Aldony Ginko w serialu „Oficer” i jego kontynuacjach: „Oficerowie” i „Trzeci oficer”. W swojej filmografii ma także seriale „Pitbull” (2008), „Teraz albo nigdy!” (2008-2009), „Czas honoru” (2009-2011), „Usta, usta” (2010-2011), „Lekarze” (2012) oraz filmy „Rozmowy nocą” (2008), „Lejdis” (2008) czy „Idealny facet dla mojej dziewczyny” (2009). Od 2010 roku posiada tytuł Ambasadora Dobrej Woli UNICEF.

Marieta Żukowska

Urodzona w Żywcu absolwentka Wydziału Aktorskiego Państwowej Wyższej Szkoły Filmowej, Telewizyjnej i Teatralnej w Łodzi. Aktorka Teatru im. Stefana Jaracza w Łodzi. Na dużym ekranie zabłysnęła dzięki głównej roli w kontrowersyjnym filmie „Nieruchomy poruszyciel” w reż. Łukasza Barczyka, za którą otrzymała nominację do Polskiej Nagrody Filmowej – Orzeł 2009. Szerszej publiczności znana jest przede wszystkim dzięki występom w serialach „Londyńczycy”, „M jak miłość”, „Majka” czy „Instynkt”. Zagrała także w filmach „Bezmiar sprawiedliwości” (2006), „Generał – zamach na Gibraltarze” (2009), „Ciacho” (2010), „W imieniu diabła” (2011). Laureatka 9 nagród teatralnych, m.in. prestiżowej nagrody im. Andrzeja Nardallego za najlepszy debiut teatralny w 2006/2007 roku za rolę Isobel w „Lwie na ulicy” w reż. Mariusza Grzegorzka.

Agnieszka Więdłocha

Urodziła się w 1986 roku w Łodzi. Absolwentka Państwowej Wyższej Szkoły Filmowej Telewizyjnej i Teatralnej im. Leona Schillera w Łodzi, a obecnie aktorka Teatru im. S. Jaracza w Łodzi. Jedna z najzdolniejszych aktorek młodego pokolenia. Zadebiutowała

rolą Liny w spektaklu „Rowerzyści” w reżyserii Anny Augustynowicz – koprodukcji Teatru Współczesnego w Szczecinie i Teatru im. Stefana Jaracza w Łodzi. Jest laureatką Złotej Maski – łódzkiej nagrody teatralnej – za najlepszy debiut sezonu 2009/2010 – za role w spektaklach „Dybuk”, „Nad”, „Survival” z Teatru im. Stefana Jaracza w Łodzi. Rozpoznawalność przyniosła aktorce rola Leny Sajkowskiej w serialu wojennym „Czas honoru”. Na dużym ekranie można ją aktualnie oglądać w produkcji Janusza Zaorskiego „Syberiada polska”.

Jacek Braciak

Ten jeden z najbardziej charakterystycznych polskich aktorów urodził się w 1968 roku w Drezdenku. Jest absolwentem warszawskiej PWST. Od 1991 roku współpracuje z Teatrem Powszechnym w Warszawie. Za rolę w swoim przedstawieniu dyplomowym w reżyserii Jana Englerta otrzymał Nagrodę na Przeglądzie Spektakli Dyplomowych Szkół Teatralnych w Łodzi. Jako reżyser sprawdził się w 1997 roku w spektaklu „Myszy, Koty i Niedźwiedzie”, do którego sam napisał scenariusz. Był też asystentem reżysera podczas realizacji „Nad Złotym Stawem” w Teatrze Powszechnym. Jego historia z dużym ekranem zaczęła się w 1989 roku epizodem w filmie „Z soboty na poniedziałek”. Potem była „Panny i wdowy”, „Enake” (wcielił się w rolę Chaplina), francuski dramat wojenny „Wiatr ze wschodu” i głośny dramat miłosny „Uprowadzenia Agaty”. Przez lata był mistrzem epizodu. Gościł m. in. w „Miodowych latach”, „Klanie”, „13 posterunku”. Regularnie pojawiał się w „Kasi i Tomku”, „Oficerze” oraz „Glinie” Pasikowskiego. W popularnym serialu „BrzydUla” wykreował jedną z najciekawszych postaci. Na małym ekranie można go aktualnie oglądać w „Rodzinie.pl” oraz „Ja to mam szczęście”. Jednym z największych sukcesów Jacka Braciaka jest rola Jureczka w filmie „Edi” (2002) Piotra Trzaskalskiego. Został za nią wyróżniony Nagrodą dla Najlepszego Aktora Drugoplanowego na FPFF w Gdyni 2002 oraz Nagrodą Orła 2003. W 2006 roku zagrał u boku Bogusława Lindy w „Jasnych błękitnych oknach” oraz w filmie Michała Rosy „Co słonko widziało”. Współpracował z Andrzejem Wajdą w nominowanym do Oscara „Katyniu”. W ubiegłym roku odebrał kolejnego Orła, tym razem za rolę Władka w głośnej „Róży” Wojtki Smarzowskiego. Obecnie można go podziwiać w filmie „Drogówka” tegoż samego reżysera. Swojego głosu aktor użyczył w takich produkcjach jak „Charlie i fabryka czekolady” (2005), „Artur i Minimki” (2006), „Asterix na Olimpiadzie” (2008).